

Resolució 1/2025, de 9 de gener**Número d'expedient de la Reclamació:** 243/2024**Administració reclamada:** Institut Català de la Salut (ICS)**Informació reclamada:** Detall de la valoració en un procés de selecció.**Sentit de la resolució:** Estimació parcial.

Resum: L'ICS considera que la GAIP no és competent per resoldre i fa un requeriment d'inhibició per invasió de competències (article 12.2 Llei 26/2010) i ho argumenta en quatre arguments jurídics (exercici de les potestats públiques de l'ICS en matèria de selecció del seu personal estatutari, existència d'un únic règim legal aplicable a les sol·licituds i recursos administratius, existència d'una actuació de la GAIP manifestament contrària a l'interès públic, i existència de motius addicionals d'inadmissió de la reclamació). Respecte a aquest requeriment, l'article 12.5 de la Llei 26/2010 estableix que els conflictes d'atribucions «es poden plantejar entre òrgans de la mateixa administració o d'organismes o entitats públiques dependents o vinculats a aquesta, sempre que no estiguin jeràrquicament relacionats, i sobre assumptes el procediment administratiu dels quals no hagi finalitzat». Com és sabut, la GAIP té reconeguda legalment independència orgànica i funcional, tal com es determina a l'article 39.2 LTAIPBG, els membres de la qual són designats en seu parlamentària. D'aquesta manera, la Comissió actua amb plena independència orgànica i funcional. En aquest sentit, la funció pròpia de garant de la GAIP és vetllar pel dret d'accés a la informació pública, i en aquest àmbit difícilment cap altre ens o òrgan administratiu ha de poder interferir en l'exercici de les seves funcions, sense perjudici de les potestats jurisdiccionals que hi puguin concórrer.

Pel que fa al dret d'accés sol·licitat és criteri sostingut d'aquesta Comissió i l'APDCAT que l'accés a informació vinculada a processos selectius per part de les persones participants, per la seva condició d'interessades els atorga un dret d'accés reforçat. En aquests casos revesteix especial importància que la informació a què es vol accedir s'emmarca en procediments de concurrència competitiva, que necessàriament s'han de regir pels principis de mèrit, capacitat, igualtat, publicitat i transparència (article 78 EBEP), i que, en la ponderació entre aquests principis de publicitat i transparència i el dret a la protecció de les dades personals de les persones afectades, cal considerar que ha de prevaldre el principi de publicitat i transparència. A la persona reclamant se li va assignar la posició 137 en l'ordre de classificació i una puntuació final de 88,500 motiu pel qual va demanar la informació del detall de les valoracions de les persones a partir d'aquesta mateixa puntuació. Tenint en compte que va realitzar la petició d'informació en un recurs d'alçada i que aquest recurs va propiciar la revisió del seu expedient i el reconeixement de la posició 78, aquesta Comissió considera pertinent estimar parcialment el dret d'accés a la informació relativa al detall de valoració de les persones que hagin obtingut una posició superior a la finalment reconeguda.

Paraules clau: Generalitat de Catalunya. Institut Català de la Salut. Persones interessades. Dret d'accés reforçat. Recursos humans. Processos de selecció. Seleccions. Valoracions. Mèrits. Motivacions. Règims jurídics aplicables. Inhibicions. Competència. Límits. Recurs d'alçada. Reclamació contra silenci. Mediacions fallides. Estimació parcial.

Mediador: Josep Ramon Barberà Gomis**Ponent:** Mercè Aymerich i Boltà

Antecedents

1. El 8 de març de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 243/2024, presentada per una persona física contra l'Institut Català de la Salut (ICS), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). La persona reclamant manifesta que no ha rebut resposta de l'ICS.
2. El 20 de gener de 2024 la persona ara reclamant, va presentar un recurs d'alçada contra resolució de l'ICS en matèria de personal, concretament de la convocatòria amb codi d'identificació 100, en el qual demana entre altres qüestions «Que se m'aporti el **detall de la valoració presa pel rànquing a tots aquells zeladors que han obtingut una puntuació final de 88,500 expressant com s'han aplicat els criteris per a resolució d'empats** continguts a l'epígraf 12.1 de les bases de la convocatòria, que es reproduïxen: 1er. Ocupar plaça en la mateixa categoria de l'ICS en la data de publicació de la convocatòria. 2n. Si persisteix l'empat, major temps de serveis prestats en la mateixa categoria de l'ICS. 3er. Si persisteix l'empat, major temps de serveis prestats en una categoria homologable en un servei de salut diferent del que convoca. 4t. Si persisteix l'empat, a favor de *la persona aspirant de més edat*».
3. En la Reclamació la persona reclamant manifesta que pel que fa al «detall de la valoració presa pel rànquing a tots aquells zeladors que han obtingut una *puntuació final de 88,500 [...]*» no ha obtingut resposta raonada de l'ICS.
4. El 9 d'abril de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació a l'ICS i li requereix que, dins del termini de cinc dies faci arribar les dades identificatives i de contacte (nom i càrrec dins l'organització, correu electrònic i telèfon) de la persona o persones que representaran l'Administració a la sessió de mediació així com dues possibles dates per a agendar la celebració de la sessió i pel cas que es vulgui celebrar per mitjans telemàtics, indiqui els motius de la preferència.

6. El 17 d'abril de 2024 l'ICS fa arribar a la GAIP la resposta a la petició anterior, on el director gerent de l'ICS resol «Primer.- REQUERIR a la GAIP, amb caràcter previ a la interposició de recurs contenciós administratiu en els termes i amb els efectes previstos a l'article 44 de la LJCA, per tal que s'abstingui de continuar interferint en l'exercici per part de l'ICS de les potestats públiques que aquest Institut ostenta en matèria de gestió de la convocatòria selectiva de codi 100 abans esmentada, i s'inhibeixi a favor de l'ICS declarant-se incompetent i inadmetent la Reclamació 243/2024 interposada per XXXX contra la diligència del Tribunal Qualificador de la convocatòria amb codi d'identificació 100, relativa a la "publicació resultats definitius del concurs de mèrits i ordre de classificació de diverses categories de la fase 1" publicada el 15 de gener de 2024, en tant que hi concorre el supòsit d'inadmissió establert en l'article 116 a) de la de la Llei 39/2015 LPACAP; Segon.- Que, subsidiàriament, atenent a les raons d'extemporaneïtat i a la resta d'al·legacions addicionals contingudes en la fonamentació jurídica d'aquest requeriment, la GAIP **INADMETI** la reclamació 243/2024, deixi sense efecte el tràmit de mediació instat i procedeix a l'arxiu de l'expedient de la reclamació».

Aquest requeriment previ d'inhibició i inadmissió per extemporaneïtat en relació amb la Reclamació 243/2024 es formula en base als antecedents i fonaments jurídics següents:

Pel que fa als antecedents,

- Entén que la reclamació es formula contra la diligència del Tribunal Qualificador de la convocatòria de selecció amb codi d'identificació 100 publicada el **15 de gener de 2024**.
- «Contra aquesta diligència la persona reclamant va interposar un recurs d'alçada el **20 de gener de 2024** en que sol·licitava que es corregís la seva posició en el rànquing amb fonament de la puntuació final obtinguda per la recurrent i els criteris de desempat i, addicionalment, demanava el detall de com s'havien aplicat els criteris de desempat per establir el rànquing dels resultats definitius entre tots aquells aspirants que havien obtingut, com ella, 88,500 punts.

Tot i que no concorre cap circumstància que alterés la puntuació de la recurrent, pel que fa a l'ordre de classificació se li havia assignat inicialment en la posició número 137 en l'ordre de classificació, atès que no constava que la persona interessada ocupés una plaça en la categoria de zelador en data 30 de desembre de 2023, data de publicació de la convocatòria, sent aquest el primer criteri de desempat establert a la base específica 12.1 d'aquest procés de selecció. No obstant això, revisat l'expedient amb motiu del recurs d'alçada, es va constatar que la persona

interessada sí ocupava una plaça en la categoria de zelador en data 30 de desembre de 2023, motiu pel qual i en aplicació d'aquest primer criteri de desempat li correspon la posició número 78».

El 12 de març de 2024 l'ICS va resoldre el recurs d'alçada estimant-lo parcialment i li reconeix la posició núm. 78 en l'ordre de classificació, condicionat a la resolució d'altres possibles recursos que poguessin alterar la classificació final.

Pel que fa a la petició addicional sobre el detall de com s'havien aplicat els criteris de desempat per establir el rànquing dels resultats definitius entre tots aquells aspirants que han obtingut 88,500 punts, en la resolució del recurs d'alçada s'informa a la persona reclamant que aquesta petició no podia ser estimada en dit recurs d'alçada, «sens perjudici que la persona interessada pogués sol·licitar l'accés a l'expedient de la convocatòria per a verificar aquests extrems mitjançant instància dirigida a la Unitat de Selecció i Provisió de l'Institut Català de la Salut, en tant que era aquest l'òrgan administratiu responsable de la tramitació de la convocatòria i *disposava d'aquesta informació*».

Afegeix «És substancial destacar en aquests antecedents que l'ICS va resoldre el recurs d'alçada en termini i que la reclamació davant la GAIP s'interposa sense esperar a que hagi *transcorregut l'esmentat termini*».

Pel que fa als fonaments jurídics (es transcriuen literalment),

«Primer.- Sobre l'exercici de les potestats públiques de l'ICS en matèria de selecció del seu personal estatutari

Atenent a les pròpies normes estatutàries i a l'EBEP, l'ICS actua amb totes les potestats pròpies d'una AAPP quan exerceix les seves competències per a convocar, tramitar i resoldre procediments selectius per a l'accés a la condició de personal estatutari fix al seu servei. L'article 37 dels Estatuts de l'ICS diu que "Els principis ordenadors de la relació de serveis de l'Institut Català de la Salut amb el seu personal són: el sotmetiment ple a la llei, la igualtat, el mèrit, la capacitat, la competència i la publicitat en l'accés...", mentre que l'article 39.2 estableix que "La selecció del personal estatutari s'efectuarà mitjançant convocatòria pública ajustada als principis constitucionals d'igualtat, mèrit i capacitat, seguint les normes reguladores d'aquesta relació de serveis. En els processos de selecció s'inclourà la valoració del coneixement del català, de conformitat amb la legislació aplicable".

Per tant, l'Institut Català de la Salut, com a entitat de dret públic dotada de personalitat jurídica i plena capacitat d'obrar, GAUDEIX DE PLENES COMPETÈNCIES I POTESTATS PÚBLIQUES en matèria de convocatòria.

tramitació i resolució de processos de selecció del seu personal estatutari, procediments que ha de gestionar amb ple sotmetiment a la llei i als principis constitucionals d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat, i sense interferències de cap altra institució o organisme.

Quan es produeix una intromissió en l'exercici de les pròpies potestats públiques, La Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, en el seu article 12.2, contempla la possibilitat de requerir d'inhibició per manca de competència a l'administració o organisme responsable de la intromissió, en els següents termes:

“Si un òrgan administratiu té coneixement que un altre òrgan, organisme o entitat pública tramita un assumpte que considera que és de la seva competència, l'ha de requerir d'inhibició.”

Així mateix, l'article 44.1 de la LJCA estableix:

1. En los litigios entre Administraciones públicas no cabrá interponer recurso en vía administrativa. No obstante, cuando una Administración interponga recurso contencioso- administrativo contra otra, podrá requerirla previamente para que derogue la disposición, anule o revoque el acto, haga cesar o modifique la actuación material, o inicie la actividad a que esté obligada.

Segon.- Sobre l'existència d'un únic règim legal aplicable a les sol·licituds i recursos administratius formulats pels interessats contra decisions relatives a l'accés a un expedient administratiu en tramitació. Incompetència de la GAIP.

La Disposició Addicional 1^a, tant de la Llei estatal 19/2013 LTAIPBG com de la seva homònima catalana Llei 19/2014, estableixen com a **únic règim aplicable** a l'accés dels interessats als documents dels procediments administratius en curs el que contempli la legislació sobre règim jurídic i procediment administratiu comú. Aquest règim no atorga cap competència a la GAIP per atendre reclamacions administratives en aquesta matèria.

- Quan la Llei ha volgut establir l'aplicació supletòria del règim de la LTAIPBG, ho ha fet expressament: és el cas dels apartats 2n i 3er de la mateixa DA 1^a, **i no pas de l'apartat 1er que ens ocupa.**

Altrament, “supletorietat”, ni és “duplictat de règim de recursos possibles”, ni comporta cap habilitació per a dur a terme cap “espigueig normatiu”. La supletorietat és un mecanisme d'integració de les llacunes de l'ordenament jurídic que en el cas que ens ocupa, només seria aplicable en relació amb els apartats 2 i 3 de la DA 1^a i que per definició, només podria entrar en acció quan el règim d'accés específic

aplicable no contingués cap mena de previsió en matèria de recursos o reclamacions en via administrativa contra les resolucions dictades en aplicació d'aquell règim específic, mai en cas contrari.

La mateixa GAIP en el seu dictamen 7/2016 afirma que “totes les sol·licituds d'accés a la informació continguda en procediments en tràmit que presentin persones interessades s'han de tramitar i resoldre en el marc del corresponent procediment administratiu, **aplicant la normativa reguladora d'aquest i per l'òrgan responsable d'ell**. A aquests efectes, si les sol·licituds es presenten a les unitats d'informació, i els consta que són formulades per persones que tenen la condició d'interessades en el procediment, haurien de derivar-les a l'òrgan responsable del procediment afectat ...” I en un altre apartat, diu: “La voluntat que l'accés no alteri el procediment en curs. Aquesta és segurament la principal raó de ser de fons de la disposició addicional 1a apartat 1: evitar que l'exercici del dret d'accés regulat per l'LTAIPBG pugui alterar la posició jurídica de les persones interessades en un procediment obert o aspectes de la tramitació d'aquest, com ara terminis i fins i tot pugui afectar la validesa de la resolució final del procediment en qüestió. És per això que **la legislació de procediment administratiu** situa l'exercici del dret d'accés a moments determinats del procediment (article 82.1 LPAC) i **impedeix la impugnació autònoma de les actuacions administratives produïdes eventualment en resposta a aquest exercici** (articles 112.1 LPAC i, en el mateix sentit, 25 de la Llei 29/1988, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, LJCA)”.

En conclusió, una sol·licitud d'accés a l'expedient d'una convocatòria de selecció per obtenir informació com la sol·licitada en aquest cas, sobre l'aplicació de criteris de valoració/desempat dels mèrits dels candidats, formulada per un interessat:

- 1.- Només es pot tramitar aplicant exclusivament la normativa reguladora del procediment administratiu (Llei 39/2015 de LPACAP, Llei catalana 26/2010 i per aquest concret cas, també les bases de la convocatòria).
- 2.- No existeix una doble via de recurs administratiu contra la denegació de dit accés, un en base a la Llei 39/2015 i un altra, successiu o acumulatiu, mitjançant reclamació davant la GAIP ex Llei 19/2014: el règim de recursos aplicable a les resolucions dictades en aquesta matèria són únicament els previstos a la Llei 39/2015 de LPACAP i a la Llei catalana 26/2010. Aquestes normes no atorguen cap competència a la GAIP per atendre una reclamació en aquesta matèria, exclusió de la GAIP plenament congruent amb la correlativa exclusió de l'aplicació del règim de les SAIP's a la tramitació i resolució d'aquestes sol·licituds ex. apartat 1 de les Disp.

Adicional Primera d'ambdues LTAIPBG: **si no existeix SAIP, no existeix competència de la GAIP per atendre cap reclamació, com reconeix el mateix Decret 111/2017, del Reglament de la GAIP a l'article 2b, quan circumscriu l'exercici de les seves funcions en matèria de resolucions de reclamacions a les formulades contra resolucions expresses o presumptes i a les comunicacions que substitueixen les reclamacions en matèria d'accés a la informació pública.** No hi ha fonament normatiu ni lògica hermenèutica que porti a entendre, com fa la GAIP, que malgrat no sigui aplicable a la resolució d'aquests accessos el règim de la LTAIPBG, ostenti competència per atendre les reclamacions que se li puguin formular al respecte.

Tercer.- Sobre l'existència d'una actuació de la GAIP manifestament contrària a l'interès públic. Vulneració del principi de igualtat en l'accés a la funció pública i greu afectació a la gestió de les convocatòries en curs a càrrec de l'ICS.

El **principi d'igualtat en l'accés a l'ocupació pública** no és compatible amb l'existència de diferents règims d'accés a la informació i documentació continguda en un procediment de selecció en tramitació per part dels interessats que hi participen, ni tampoc amb una dualitat de règim de recursos utilitzables contra la denegació dels accessos sol·licitats.

No és ajustat a llei que un candidat utilitzi un règim jurídic diferent, com és l'accés a la informació pública, com a mitjà per exercir els drets que li corresponen com a participant interessat en el procediment selectiu i obtenir aquella informació que tampoc en cap cas li restaria vedada utilitzant els mecanismes de reclamació regulats en les bases generals de la convocatòria de selecció en qüestió, tal i com efectua la resta de candidats.

En relació amb els processos de selecció de places de personal de l'Administració Pública, cal fer esment que les bases d'una convocatòria vinculen tant l'Administració convocant com els participants en la convocatòria. La jurisprudència sosté que les bases són la veritable llei del procés i per això és innegable el caràcter reglat d'aquestes normes rectores dels procediments de selecció. L'accés a la documentació i informació continguda en un expedient de convocatòria de selecció en tramitació per part de les persones interessades que hi participen com a aspirants, es regula amb caràcter general en la Llei 39/2015 de LPACAP, amb les especificitats que puguin contemplar-se en les bases de cada convocatòria. I aquest únic règim d'accés comporta un únic règim possible de recursos contra la seva denegació, que exclou la possibilitat de reclamar davant la GAIP.

La normativa reguladora del procediment administratiu comú, l'article 53 de la LPACAP, entre altres drets, reconeix als interessats en un procediment administratiu, els següents drets:

“a) a conèixer en qualsevol moment, l'estat de tramitació dels procediments en els que tingui la condició d'interessats; el sentit del silenci administratiu que correspongui, en cas que l'Administració no dicti resolució expressa en termini; l'òrgan competent per a la seva instrucció, en el seu cas, i resolució; i els actes de tràmit dictats. **Així mateix, també tindran dret a accedir i a obtenir còpia de documents continguts en els citats procediments. (...)**

e) A formular al·legacions, utilitzar els mitjans de defensa admesos per l'Ordenament Jurídic, i a aportar documents en qualsevol fase del procediment anterior al tràmit d'audiència que hauran de ser tinguts en compte per l'òrgan competent al redactar la proposta de resolució.”

La regla general establerta en aquest precepte legal (aplicable a tots els procediments administratius i a totes les Administracions Públiques) és la d'atorgar audiència als interessats en el procediment administratiu de que es tracti, per tal que puguin al·legar i aportar els documents que estimin convenient. No obstant, l'interessat, una vegada iniciat el procediment, pot presentar les al·legacions que estimi convenientes, que com a tals hauran de formar part de l'expedient.

És important esmentar que el tràmit d'audiència ho és amb vista de l'expedient, en tant que l'interessat té dret a conèixer la documentació que forma part d'aquest, el que li permetrà tenir un exacte i cabdal coneixement del seu contingut i abast de la resolució final que pugui adoptar-se. El dret de vista de l'expedient es desprèn de l'article 82.1 LPACAP, quan esmenta que, instruïts els procediments “es posaran de manifest als interessats”. En realitat, el que es posa de manifest a l'interessat és l'expedient administratiu (no el procediment, concepte diferent), del que formen part tots els documents produïts des de la seva incoació.

En relació amb la valoració de mèrits, el punt 12.1 de els base generals estableixen que:

“12.1 Resolució dels processos selectius.

Els tribunals publicaran la puntuació final obtinguda amb el número de classificació assolit ordenada i la proposta de nomenament de les persones aspirants que, atenent el nombre de places convocades en cada cas, hagin superat cadascun dels processos de selecció convocats.

En cas d'empat en la puntuació final, es resoldrà d'acord amb els criteris següents:

1er. Ocupar plaça en la mateixa categoria de l'ICS en la data de publicació de la convocatòria.

2n. Si persisteix l'empat, major temps de serveis prestats en la mateixa categoria de l'ICS.

3er. Si persisteix l'empat, major temps de serveis prestats en una categoria homologable en un servei de salut diferent del que convoca.

4t. Si persisteix l'empat, a favor de la persona aspirant de més edat.”

Per últim, en relació amb el règim de recursos i reclamacions que poden interposar els candidats en aquest procediment selectiu, cal fer esment que el punt 13.2 de les bases generals estableix que:

“Contra els acords dels tribunals qualificadors de valoració definitiva de mèrits, de proposta de nomenament, o altres actes de tràmit qualificats previstos en l'article 112.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, es pot interposar recurs d'alçada davant la persona titular de la Direcció Gerència de l'Institut Català de la Salut, en el termini d'un mes a partir de l'endemà de la seva notificació, segons el que disposen els articles 121 i 122 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, o qualsevol altre recurs que es consideri convenient per a la defensa dels seus interessos. En aplicació de l'article 85,1 del Decret 76/2020, de 4 d'agost, d'Administració digital, el recurs d'alçada s'ha de presentar de manera obligatòria a través del formulari electrònic (...)Contra la resta d'actes de tràmit del Tribunal Qualificador, les persones aspirants poden presentar les al·legacions que considerin convenientes davant del Tribunal Qualificador, en el termini de deu dies hàbils comptadors des de l'endemà de la notificació o publicació d'aquest acte, per a la seva consideració en la resolució que posi fi al procediment, d'acord amb l'article 112.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.”

Per tant, les bases generals d'aquesta convocatòria estableixen clarament el procediment per formular recursos d'alçada contra els actes de tràmit qualificats com és en aquest cas, els acords dels tribunals qualificadors de valoració definitiva de mèrits i ordre de classificació provisional, recursos la fonamentació dels quals pot requerir un accés previ a l'expedient de la convocatòria per a poder fonamentar-los, sense que ni racionalment ni jurídica, aquest accés (ni la impugnació de la seva denegació) es pugui regular aplicant un règim dual (SAIP o LPACAP) a elecció del sol·licitant de l'accés, de forma que també (fins i tot simultàniament) es pugui

reclamar davant la GAIP si es denega aquest accés, ja que no hi ha norma jurídica que empari aquesta possibilitat.

Aquest hipotètic règim dual esdevé del tot inversemblant pels costos de gestió addicionals en temps i mitjans de tota mena que comportaria si tenim en compte que, descarregui o no la GAIP en l'ICS la realització d'aquest tràmit, les citacions a possibles tercers afectats per les reclamacions s'haurien de fer de forma individual un per un, en no ser aplicable el règim ordinari de comunicacions o notificacions mitjançant el taulell d'anuncis de la convocatòria, en els termes que sí preveuen les bases de les convocatòries, en aplicació de l'article 45.1.a) de la Llei 39/2015, de LPACAP, mecanisme que només seria aplicable als supòsits en que l'accés a l'expedient de la convocatòria no s'hagués formulat com a SAIP.

És en el marc d'aquesta regulació d'un procediment de concurrència competitiva, en compliment dels principis constitucionals d'igualtat i publicitat en l'accés a la funció pública, i per tal de poder exercir adequadament el seu dret a reclamar en relació amb la valoració del mèrits propis o de tercers competidors, que es reconeix el dret d'accés dels aspirants a poder accedir a l'expedient de la convocatòria per a conèixer als mèrits aportats pels aspirants objecte de valoració pel Tribunal, tant els propis com els dels tercers competidors.

En conclusió, és aquest el marc normatiu en el que la persona reclamant, com aspirant en aquest procés de selecció, ha de formular els seus recursos o reclamacions, i no és possible aplicar a aquestes peticions el règim d'accés a la informació pública ni el de les reclamacions davant la GAIP.

Entendre el contrari tindria efectes devastadors en diversos sentits:

- 1) **Pel que fa al principi de igualtat en l'accés a la funció pública,** comportaria un tractament diferent dels aspirants en relació amb diversos aspectes de la tramitació de la seva petició d'accés a l'expedient de la convocatòria (atenent a com l'haguessin formulat, acollint-se o no a la LTAIPBG), com ara el termini per resoldre-la i l'òrgan resolutori del posterior recurs/reclamació que es pogués formular contra una hipotètica denegació, situació **que obligaria a l'ICS a modificar les bases de totes les convocatòries per incorporar la referència a la possibilitat de formular reclamació davant la GAIP,** la qual les resoldria aplicant el seu propi criteri, que podria ser perfectament diferent a l'aplicat per l'ICS en relació amb altres sol·licituds d'accés o recursos també resolts al respecte, situació que atemptaria al principi d'igualtat entre els participants en aquest procés de selecció i que comportaria un greu perjudici addicional per a la seguretat jurídica del procediment selectiu.

2) **Pel que fa a la gestió de les convocatòries d'estabilització en curs a l'ICS**, la intromissió de la GAIP en aquest termes comportaria entorpir greument la seva tramitació, retardant-la fins a extrems imprevisibles i provocant que l'ICS no pogués acomplir amb els terminis vinculants de tramitació i resolució establerts pel legislador bàsic estatal.

En aquest sentit l'article 2 de la "Ley 20/2021, de 28 de diciembre, de reducción temporalidad empleo público" estableix:

"2. Las ofertas de empleo que articulen los procesos de estabilización contemplados en el apartado 1, así como el nuevo proceso de estabilización, deberán aprobarse y publicarse en los respectivos diarios oficiales antes del 1 de junio de 2022 y serán coordinados por las Administraciones Públicas competentes. La publicación de las convocatorias de los procesos selectivos para la cobertura de las plazas incluidas en las ofertas de empleo público deberá producirse antes del 31 de diciembre de 2022.

La resolución de estos procesos selectivos deberá finalizar antes del 31 de diciembre de 2024.

3. La tasa de cobertura temporal deberá situarse por debajo del ocho por ciento de las plazas estructurales.

4. La articulación de estos procesos selectivos que, en todo caso, garantizará el cumplimiento de los principios de libre concurrencia, igualdad, mérito, capacidad y publicidad, podrá ser objeto de negociación en cada uno de los ámbitos territoriales de la Administración General del Estado, comunidades autónomas y entidades locales, pudiendo articularse medidas que posibiliten una coordinación entre las diferentes Administraciones Públicas en el desarrollo de los mismos en el seno de la Comisión de Coordinación del Empleo Público."

Si les decisions de l'ICS relatives a l'accés dels aspirants a l'expedient de la convocatòria son recurribles (reclamables) davant la GAIP, l'ICS haurà d'esperar que la GAIP tramiti, resolgui i l'informi del resultat de totes les reclamacions resoltes, abans de poder avançar en la tramitació del procediment. Altrament, la tramitació de les reclamacions per la GAIP (aplicant el règim de la LTAIPBG) comportaria, com dèiem anteriorment, la necessària comunicació individual prèvia als tercers afectats per part de la GAIP (tercers que segons es planteja la petició d'accés, poden arribar a ser la pràctica totalitat de participants en cada convocatòria), amb el retard addicional i el cost inassumible de recursos que comportaria per a l'ICS haver de practicar aquest tràmit individualment, com sembla ser és intenció de la GAIP en

admetre provisionalment aquesta Reclamació 243/2024 i citar a l'ICS al tràmit de mediació demanat per la persona reclamant.

Tot plegat resultaria en un desgavell en la gestió de les convocatòries de conseqüències impredecibles.

Cal advertir a la GAIP de la dimensió, abast i gravetat dels problemes que la seva intromissió comportaria a l'ICS: estem parlant no només de la convocatòria en curs interessada per la reclamant, sinó d'altres 8 més, també en tramitació, amb un total de 44.543 persones participants que ostenten la condició de interessats i que són susceptibles de plantejar alguna sol·licitud d'accés a l'expedient de la convocatòria en el decurs del procediment.

Només que, com és habitual, un petit percentatge d'aquests 44.543 aspirants plantegessin petició d'accés (fins i tot en podrien plantejar varies cadascun), estaríem parlant de centenars de sol·licituds d'accés resoltes per l'ICS amb un peu de recurs que contemplaria la reclamació davant la GAIP, reclamacions que en cas de plantejar-se no podrien ser resoltes des de l'ICS i obligarien a aturar totes les convocatòries fins que la GAIP les hagués resolt totes, amb el greu perjudici de l'interès públic que això generaria en termes d'incompliments del terminis legals de resolució d'aquestes convocatòries, retard que, a la vegada, podrien fonamentar fins i tot un reguitzell de reclamacions de responsabilitat patrimonial contra l'ICS per part dels participants en els processos selectius en curs, ja que serien els 44.543 aspirants, tots, els afectats.

Aquestes consideracions son extrapolables a qualsevol procediment administratiu en curs en els quals les persones interessades demanen accedir a l'expedient, i sens dubte és per evitar problemes com aquests que la mateixa LTAIPBG remet a la legislació sobre procediment administratiu comú per a regular l'accés dels interessats als documents continguts en els expedients administratius d'un procediment en tramitació, motiu pel qual esdevé jurídicament i lògica inviable sostenir que en aquest context la GAIP segueixi gaudint de competència per a substituir als Tribunals de cada convocatòria (o al director gerent de l'ICS en via de recurs d'alçada) en la resolució dels recursos contra les decisions en matèria d'accés als expedients administratius de processos selectius en tramitació.

En conseqüència, l'ICS no pot procedir a efectuar cap actuació requerida per la GAIP relativa a la Reclamació 243/2024.

Quart.- En quant a l'existència de motius addicionals de inadmissió de la reclamació

No obstant, tot i que la GAIP no hi té competències atribuïdes en aquesta Reclamació 243/2024 per tota l'argumentació esgrimida en aquest requeriment previ, hi ha motius addicionals que haurien de portar a la inadmissió de la reclamació:

a) Inadmissió de la Reclamació 243/2024, en tant que la persona reclamant no ha formulat cap sol·licitud d'informació pública

La persona reclamant interposa el recurs d'alçada i posterior reclamació a la GAIP contra la diligència del Tribunal Qualificador de la convocatòria amb codi d'identificació 100, relativa a la "publicació resultats definitius del concurs de mèrits i ordre de classificació de diverses categories de la fase 1" publicada el 15 de gener de 2024. Per tant, no hi ha cap sol·licitud d'informació pública contra la qual s'interposi la corresponent reclamació davant de la GAIP.

Si no existeix SAIP, no existeix competència de la GAIP per atendre cap reclamació, com reconeix el mateix Decret 111/2017, del Reglament de la GAIP a l'article 2b, quan circumscriu l'exercici de les seves funcions en matèria de resolucions de reclamacions a les formulades contra resolucions expresses o presumptes i a les comunicacions que substitueixen les reclamacions en matèria d'accés a la informació pública.

b) Inadmissió de la Reclamació 243/2024, en tant que es formula contra la desestimació parcial d'un recurs d'alçada previ.

De fet, la interposició d'aquesta Reclamació 243/2024 es formula contra la pretensió desestimada pel recurs d'alçada interposat per la persona reclamant, consistent en el detall de com s'han aplicat els criteris de desempat per establir el rànquing dels resultats definitius entre tots aquells aspirants que han obtingut 88,500 punts, fent cas omís a la possibilitat que la persona reclamant pogués sol·licitar l'accés a l'expedient mitjançant instància dirigida a la Unitat de Selecció i Provisió de l'Institut Català de la Salut, tal i com la resolució del director gerent de l'ICS li possibilitava fer.

Ens trobem, per tant, davant d'un clar exemple d'interposició d'una reclamació contra la desestimació parcial d'un recurs d'alçada, reclamació que contravé l'article 114.1.a de la Llei 39/2015, del procediment administratiu comú (LPAC), en tant que aquest precepte legal estableix que "posen fi a la via administrativa: a) Les resolucions dels recursos d'alçada"; i el 122.3 de la mateixa llei estipula que "contra la resolució d'un recurs d'alçada no es pot interposar cap altre recurs administratiu, llevat del recurs extraordinari de revisió, en els casos que estableix l'article 125.1"

Aquestes limitacions exclouen, tal i com la GAIP ha reconegut en la seva Resolució 784/2021, de 19 d'agost, la possibilitat de presentar una reclamació a la GAIP contra la resolució d'un recurs d'alçada, ja que la via de reclamació a aquesta Comissió és un procediment administratiu (incompatible, per tant, amb un objecte que ha posat fi a la via administrativa), substitutiu dels recursos administratius (article 112.2 LPAC) i afectat, per tant, per la limitació citada de l'article 122.3 LPAC. Motiu adicional per a inadmetre aquesta Reclamació 243/2024.

c) Extemporaneïtat de la Reclamació 243/2024.

Si no s'estima l'anterior al·legació, la reclamació davant la GAIP formulada en data **8/03/2024** s'hauria de considerar manifestament extemporània. És evident que l'acte administratiu contra el qual es dirigeix la Reclamació davant la GAIP no pot ser la resolució del recurs d'alçada dictada pel director gerent de l'ICS el **12/03/2023**, per ser posterior a la interposició de la reclamació. Per tant, no existint cap SAIP prèvia, o bé ens trobem davant d'una reclamació a la GAIP sense objecte, o bé l'única actuació administrativa susceptible de poder-se considerar objecte de reclamació a la GAIP seria la diligència del Tribunal Qualificador de la convocatòria amb codi d'identificació 100, relativa a la "publicació resultats definitius del concurs de mèrits i ordre de classificació de diverses categories de la fase 1", publicada el **15 de gener de 2024**, excedint-se per tant amb escriu el termini legal d'un mes establert a l'article 42 de la LTAIPBG.

L'article 42 de la LTAIPBG fa esment al procediment de reclamació en els següents termes:

"1. Les reclamacions a què fa referència l'article 39.1 s'han d'interposar en el termini d'un mes a comptar de la notificació de la resolució, del moment en què ha finit el termini per a resoldre en el supòsit de l'article 35.2 o, si escau, de la desestimació del recurs de reposició."

Per tant, és procedent interposar una reclamació davant de la GAIP quan hi hagi hagut una resolució expressa a una sol·licitud d'informació pública, quan hi hagi silenci administratiu negatiu per concórrer algun supòsit de l'article 35.2 LTAIPBG, o per desestimació d'un recurs de reposició.

En aquest cas, no es dona cap dels supòsits habilitats per la LTAIPBG per a interposar una reclamació, en tant que aquesta reclamació s'interposa contra un acte administratiu de tràmit qualificat, contra el qual la persona reclamant ja havia interposat un recurs d'alçada el 20 de gener de 2024 i que ja ha estat resolt per l'òrgan administratiu competent el 12 de març de 2024.

d) La convocatòria de l'ICS a la sessió de mediació formulada per la GAIP a proposta de la persona reclamant contravé l'article 42.4 de la LTAIPBG i 39.3 del Decret 111/2017 (Reglament de la GAIP)

Tal i com es pot comprovar de la documentació aportada per la persona reclamant en la Reclamació 243/2024, la pretensió consistent en el detall de com s'han aplicat els criteris de desempat per establir el rànquing dels resultats definitius entre tots aquells aspirants que han obtingut 88,500 punts afecta a tots/es els candidats/tes que han obtingut 88,500 punts en la categoria de zelador com a conseqüència de la diligència del Tribunal Qualificador de la convocatòria amb codi d'identificació 100, relativa a la "publicació resultats definitius del concurs de mèrits i ordre de classificació de diverses categories de la fase 1" publicada el 15 de gener de 2024.

Tal i com estableixen l'article 42.4 de la LTAIPBG i 39.3 del Decret 111/2017, la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública ha d'informar les parts afectades sobre el procediment de mediació i els serveis competents de la GAIP han de comunicar la sol·licitud de mediació a l'Administració i a les altres persones interessades, les quals disposaran de cinc dies per a acceptar el procediment amb mediació.

En la documentació annexa a la Reclamació 243/2024, la persona reclamant aporta un llistat amb els noms i cognoms, les cinc primeres xifres del DNI, la categoria, la puntuació i el rànquing de totes les persones que han obtingut una puntuació de 88,500 punts. No consta que la GAIP hagi informat a les terceres persones afectades sobre el procediment de mediació engegat, circumstància que si es confirmés, suposaria una clara vulneració dels seus drets i interessos legítims, en quant del resultat d'aquesta mediació es podrien derivar efectes desfavorables, motiu pel qual aquesta mediació, convocada en aquests termes, esdevé nul·la de ple dret, per contravenir les previsions de la norma que regula aquest tràmit, vulnerant els drets dels tercers afectats en aquest procediment».

7. Juntament amb aquest informe, l'ICS aporta a la GAIP resolució del recurs d'alçada de data 12 de març de 2024, en el qual es resol: «ESTIMAR PARCIALMENT el recurs d'alçada interposat per XXX en data 20 de gener de 2024 i, en conseqüència, reconèixer-li la posició número 78 en l'ordre de classificació de la categoria de zelador/a, condicionat a la resolució d'altres possibles recursos que poden alterar el número de classificació final». La notificació de la resolució del recurs d'alçada va ser acceptat per la persona reclamant el dia 13 de març de 2024.
8. El 13 de novembre de 2024 la GAIP reitera la petició de les dades identificatives i de contacte així com dues possibles dates per a la celebració de la sessió de mediació.

9. El 4 de desembre de 2024 la GAIP rep de l'ICS escrit manifestant que no han pogut localitzar cap expedient en relació amb la reclamació 248/2024. I afegeix que «podria haver existit un error o una confusió en relació amb quina és la reclamació a la que feu referència, us demanem que ens confirmeu si us referiu a la reclamació de 248/2024 o bé a una altra, que podria ser la número 243/2024, en relació amb la qual annexeu documentació. D'aquesta forma, un cop identificada inequívocament la reclamació objecte de requeriment, podrem procedir tot seguit a donar-vos oportuna resposta».
10. El 9 de desembre de 2024 la GAIP comunica a l'ICS que efectivament les dades a les que fa referència la reiteració de data 13 de novembre (antecedent 8) es refereixen a la Reclamació 243/2024.

11. El 13 de desembre de 2024 la GAIP rep comunicació de l'ICS en la qual sol·licita:

«Primer.- Que, amb caràcter previ a prosseguir amb la tramitació de la reclamació, d'acord amb el que s'exposa a l'apartat 3 de les anteriors manifestacions i per tal d'evitar el malbaratament de més recursos públics, la GAIP procedeixi a demanar a la persona reclamant si persisteix la seva voluntat de mantenir la reclamació.

Segon.- Que en cas que no s'estimi l'anterior pretensió o que en cas d'estimar-se, en resulti la voluntat del reclamant de mantenir la reclamació, procedeixi a resoldre el requeriment de inhibició plantejat per l'ICS, valorant les qüestions prèvies sobre competència de la GAIP i procedibilitat de la reclamació plantejades en el requeriment (extemporaneïtat, manca d'objecte – inexistència de SAIP i de resolució d'aquesta-), que en cas d'estimar-se farien improcedent aquella mediació i portarien a l'arxiu de la reclamació per inadmissió, evitant així més malbaratament de recursos públics.

Segon.- Que en cas que es desestimi l'anterior pretensió i es confirmi la convocatòria de mediació, s'acordi donar-ne trasllat i es convoqui a aquesta mediació a les altres 69 persones interessades per tal que hi puguin participar si així ho consideren i/o formular les al·legacions que considerin oportunes en relació amb la reclamació, un cop l'ICS hagi facilitat a la GAIP les dades identificatives d'aquelles persones interessades».

Aquesta petició es formula en base:

1. als arguments esgrimits en l'informe del 17 d'abril (antecedent 7);
2. que el recurs d'alçada es va resoldre el 12/03/2024 amb estimació parcial i va suposar la millora de la posició de la persona reclamant;

3. en aquesta resolució i en relació amb la petició addicional s'informava a la persona reclamant que no podia ser estimada en seu del recurs d'alçada, sens perjudici que la persona interessada pogués sol·licitar l'accés a l'expedient de la convocatòria per a verificar aquests extrems mitjançant instància dirigida a la Unitat de Selecció i Provisió de l'Institut Català de la Salut, en tant que era aquest l'òrgan administratiu responsable de la tramitació del procés selectiu i, per tant, era qui podia disposar d'aquesta informació i era el competent per a resoldre qualsevol sol·licitud d'accés a l'expedient de la convocatòria en curs.

Hores d'ara no consta que la persona reclamant hagi actuat en aquest sentit, probablement perquè amb l'estimació parcial del recurs d'alçada va assolir plenament la seva pretensió principal, que no era altra que obtenir plaça, com així va ser.

Aquesta circumstància, unida al fet que tampoc consta que hagi interposat recurs contenciós administratiu contra la resolució del recurs d'alçada que desestimava la seva pretensió d'obtenir la mateixa informació que reclama davant la GAIP (no ho oblidem, perquè és significatiu, que reclama a la GAIP abans de conèixer el resultat del recurs d'alçada), **permet dubtar que a data d'avui, un cop obtinguda plaça fixa gràcies a l'estimació parcial del recurs d'alçada i transcorreguts més de 9 mesos, la voluntat de la persona reclamant sigui la de mantenir la reclamació».**

4. Que la resolució del recurs d'alçada «no ha estat objecte de recurs contenciós administratiu (ni tampoc de reclamació davant la GAIP, ja que **en cap cas pot ser objecte de la que ens ocupa**, per ser anterior a la data de presentació de la Reclamació 243/20024 a la de notificació de la resolució del recurs d'alçada -13/03/2024-) i, per tant, **és ferma i consentida des del dia 14/05/2024**, motiu pel qual **és jurídicament inatacable, tant en la part objecte d'estimació com en la que fou desestimada**.

En conseqüència, és legalment inviable que la GAIP ignori aquella ferma i procedeixi a estimar una reclamació "preventiva", que en cap cas pot anar referida a aquella resolució incombata (tampoc consta que amb posterioritat al 13/03/2024 hagi formulat cap reclamació davant la GAIP contra aquella resolució.

A les anteriors consideracions cal afegir que en el negat cas que es considerés que la reclamació davant la GAIP s'ha de considerar formulada contra la resolució del recurs d'alçada, igualment procediria la seva inadmissió, en quant

la legislació bàsica estatal (art. 122.3 de la Llei 39/2015 LPACAP) estableix clarament la **irrecorribilitat en via administrativa de la resolució d'un recurs d'alçada**.

En conseqüència, ICS està vinculat per la fermesa de la resolució del recurs d'alçada, no pot contradir els seus propis actes i és imputable només a la persona reclamant ni haver recorregut aquella resolució, ni haver actuat tal i com aquesta contemplava, plantejant una sol·licitud a l'òrgan responsable de la tramitació del procediment de selecció en curs, per a obtenir la informació."

I per tot això, reitera que "**a) la informació reclamada comporta donar accés a valoracions individuals d'altres aspirants** (l·listats i identificats individualment a l'apartat 2 dels antecedents del recurs d'alçada), motiu pel qual **la GAIP hauria de permetre que puguin participar en el procediment de mediació**" i que "**b) la vinculació de l'ICS amb la resolució del recurs d'alçada, la manifesta manca de competència de la GAIP per a tramitar i resoldre la reclamació, així com les causes de inadmissió existents exposades, converteix el tràmit de mediació en una actuació merament formal i innecessària, en quant no existeix matèria susceptible de mediació o transacció en relació amb la qual l'ICS pugui disposar sense anar contra els seus propis actes**".

12. Consultada la part reclamant per la GAIP, aquesta no considera convenient renunciar a la celebració del procediment de mediació.
13. El 3 de gener de 2025 el vocal mediador certifica la impossibilitat d'assolir cap acord per la manca de col·laboració de la part reclamada en la mera convocatòria de la sessió de mediació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG,

tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. *Sobre la competència de la GAIP en relació amb el dret d'accés a l'expedient per part de persones interessades*

Més enllà de les disposicions relatives a la competència general de la GAIP recollides en el fonament primer, cal partir de la base que aquesta Comissió ha admès reiteradament l'accés a informació referida a procediments en curs. En concret, i des de la Resolució 17/2015, de 23 de desembre de 2015, la GAIP ha considerat que la normativa de transparència no exigeix, -a diferència de l'anterior article 37.1 de la LRJPAC de 1992-, que el procediment administratiu en qüestió hagi finalitzat perquè els ciutadans puguin demanar accedir als documents que l'integren, atès que els documents de procediments en tràmit constitueixen informació pública segons l'article 2.b) de l'LTAIPBG i són, per tant, susceptibles de ser consultats en exercici del dret d'accés a la informació.

Sota el títol de «Regulacions especials del dret d'accés a la informació pública», la Disposició addicional primera (DA 1a) de l'LTAIPBG estableix que:

«1. L'accés dels interessats als documents dels procediments administratius en tràmit es regeix pel que determina la legislació sobre règim jurídic i procediment administratiu.

2. L'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta llei».

En primer terme, doncs, no hi ha cap disposició en l'LTAIPBG, inclosa la seva DA 1a, que estableixi cap motiu d'inadmissió, ni cap límit d'accés que es defineixin en funció del caràcter obert (o en tràmit) o tancat (o finalitzat) dels procediments administratius. Això comporta que el dret d'accés a la informació pública s'ha de poder exercir amb independència de si aquesta informació forma part d'un procediment en tràmit o finalitzat, o de cap procediment determinat.

D'acord amb la mateixa disposició addicional, la GAIP ha afirmat la seva competència per conèixer de les reclamacions que puguin presentar els interessats en procediments

administratius en curs, igualment a partir de la referida Resolució 17/2015 de 23 de desembre de 2015.

En concret (i de la mateixa manera que els sol·licitants d'informació ambiental o els càrrecs electes), la GAIP considera que les persones interessades en procediments administratius en tràmit, que gaudeixen d'un règim d'accés privilegiat, en principi més ampli i reconegut molt abans que en la normativa de transparència, han de poder disposar del mateix mecanisme bàsic de garantia que representa la via de la reclamació voluntària i gratuïta davant d'un òrgan independent (com aquesta Comissió) de què disposa qualsevol ciutadà. En aquest sentit, no s'han de veure obligats a acudir directament als tribunals en el cas que l'administració els denegui l'accés o, pitjor encara, a canalitzar artificiosament la seva petició a través de la normativa de transparència per poder reclamar primer davant la GAIP, tot renunciant al règim d'accés reforçat que preveu la seva normativa específica, com veurem amb més detall en el proper fonament.

La garantia de reclamació a la GAIP, que protegeix mitjançant un procediment breu i gratuït davant d'un òrgan independent el dret general d'accés a la informació pública de la ciutadania, amb igual o més motiu ha d'emparar el dret de les persones interessades a obtenir la informació que forma part dels procediments administratius que les afecten, i res hi ha en la DA 1a LTAIPBG que ho impedeixi.

Més aviat tot el contrari, allò que estableix aquesta disposició addicional és que la posició jurídica que correspon a les persones interessades en un procediment administratiu, en relació amb l'accés a la informació pública que l'integra, es defineix no pel règim jurídic aplicable al dret d'accés a la informació pública, com pels drets de més intensitat d'accés a l'expedient que els reconeix la legislació de procediment administratiu. La tan esmentada DA 1a.LTAIPBG no qüestiona la competència de la GAIP per entendre de reclamacions en matèria d'accés a la informació pública formulades per persones interessades en un procediment administratiu, sinó que només incideix en el dret material (l'LTAIPBG o la legislació de procediment administratiu) que haurà d'aplicar aquesta Comissió per resoldre-les.

Certament, el més apropiat és que les persones interessades en un procediment administratiu en tràmit puguin accedir amb normalitat a l'expedient i que sigui precisament l'òrgan responsable de la seva tramitació qui garanteixi i faci efectiu aquest dret, de manera que el puguin exercir efectivament en els terminis que millor els convingui per a la resolució més favorable, no de l'accés per si mateix, com del procediment principal.

3. Sobre el requeriment previ d'inhibició per invasió de competències

En primer ordre de coses, i pel que fa al requeriment d'inhibició previst en l'article 12.2 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya (LRJPAC), convé recordar a l'ICS en quins supòsits legals es pot demanar a una altra administració la seva inhibició. L'article 12.5 de la Llei 26/2010 estableix que els conflictes d'atribucions «es poden plantejar entre òrgans de la mateixa administració o d'organismes o entitats públiques dependents o vinculats a aquesta, sempre que no estiguin jeràrquicament relacionats, i sobre assumptes el procediment administratiu dels quals no hagi finalitzat».

Com és sabut, la GAIP té reconeguda legalment independència orgànica i funcional, tal com es determina a l'article 39.2 LTAIPBG, els membres de la qual són designats en seu parlamentària. D'aquesta manera, la Comissió actua amb plena independència orgànica i funcional. En aquest sentit, la funció pròpia de garant de la GAIP és vetllar pel dret d'accés a la informació pública i, en aquest àmbit, difícilment cap altre ens o òrgan administratiu ha de poder interferir en l'exercici de les seves funcions, sense perjudici de les potestats jurisdiccionals que hi puguin concórrer.

Així ho ha reconegut recentment la Secció Primera de la Sala del Contenciós-administratiu del Tribunal Suprem que va acordar el passat 11 de desembre de 2024 la inadmissió a tràmit del recurs de cassació núm. 5601/2024 preparat per l'ICS contra l'acte de la Sala del contenciós-administratiu, Secció Cinquena, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 17 d'abril de 2024 desestimatori del recurs de reposició formulat per l'acte d'1 de març de 2024 denegatori de la mesura cautelar demanada (peça separada de suspensió 1/2024 (RO 1/2024) en relació amb el requeriment d'inhibició instat per l'ICS i derivat de l'adopció d'un acte de tràmit (petició d'informe a l'ens reclamant) dictat per aquesta Comissió en relació amb la Reclamació 896/2023 d'un objecte similar a l'analitzat en aquest cas.

Pel que fa als quatre fonaments jurídics amb els quals s'argumenta la petició d'inhibició i, més enllà de les disposicions relatives a la competència general de la GAIP (FJ1) i sobre les competències de la GAIP en relació amb el dret d'accés a l'expedient per part de persones interessades (FJ2), és necessari emfasitzar el posicionament d'aquesta Comissió.

Pel que fa al primer: exercici de les potestats públiques de l'ICS en matèria de selecció del seu personal estatutari.

Aquesta Comissió no pretén, en cap cas, qüestionar les potestats que li són pròpies en l'exercici de les seves competències ni dubtar de la correcta aplicació de la legislació aplicable en matèria de selecció de personal. Ni de l'ICS ni de cap altra administració que hagi estat objecte d'una reclamació similar al llarg de la trajectòria d'aquesta Comissió.

Prova de la voluntat de la Comissió de clarificar i establir criteris a tenir en compte per resoldre reclamacions futures en relació amb els processos selectius en l'àmbit de l'administració pública davant de l'interès públic en la matèria, el Ple de la GAIP va aprovar el 16 de novembre de 2023, el Criteri 1/2023 sobre la publicitat activa dels enunciats, plantilles de correcció dels exàmens i altres criteris de valoració dels processos selectius ¹.

Pel que fa a la suposada intromissió invocada en l'exercici de les seves competències, aquesta Comissió ja ha argumentat suficientment en els fonaments jurídics anteriors que és competent per a resoldre reclamacions relatives al dret d'accés que se li plantegin de procediments en tràmit i de persones interessades.

Tot i que és sabut, cal significar l'article 39.2 de l'LTAIPBG: «La Comissió ha de complir les seves funcions amb plena independència orgànica i funcional, sense submissió a instruccions jeràrquiques de cap mena».

Pel que fa al segon: sobre l'existència d'un únic règim legal aplicable a les SAIP i recursos administratius formulats pels interessats contra decisions relatives a l'accés a un expedient administratiu en tramitació. Incompetència de la GAIP.

En relació amb la competència de la GAIP sobre el dret d'accés a l'expedient per part de les persones interessades, aquesta Comissió ja s'ha expressat a bastament en el FJ 2.

Pel que respecte al règim jurídic, les sol·licituds d'accés dels interessats als documents dels procediments administratius en curs fent al·lusió a la DA 1a, tant de la Llei estatal 19/2013 com la llei catalana 19/2014, aquesta Comissió ha defensat reiteradament que la regulació tradicional prèvia a la llei de transparència, - que establí la dualitat de règims d'accés, segons si la informació es trobava en un expedient corresponent a un procediment obert (l'accés era limitat a les persones interessades i prohibit a les no interessades i estava regulat per l'article 35.a de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, LRJPAC), o a un procediment tancat (en aquest cas l'accés podia ser universal, regulat per l'article 37 LRJPAC, en relació tant per a persones interessades, com no interessades)-, és modificada per l'LTAIPBG, que declara el dret d'accés universal a tota mena d'informació, formi part o no d'un procediment administratiu tancat, sense necessitat d'al·legar cap mena de dret o interès. A partir d'aquesta nova regulació, l'accés de persones no interessades a expedients oberts o tancats i el d'interessades a expedients tancats es regeix per l'LTAIPBG i l'accés de les persones interessades als expedients oberts es regeix per la legislació de procediment administratiu.

---

¹ <https://www.gaip.cat/ca/qui-som/que-es-la-gaip/noticies/noticia/Aprovat-el-Criteri-1-2023-de-la-Comissio>

La Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les Administracions públiques (LPAC), que és la legislació vigent de procediment administratiu comú, fa una primera remissió general a l'LTAIPBGE [Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern] pel que respecta a la regulació del dret universal d'accés a la informació pública, sense distingir, a aquests efectes, entre expedients en tràmit i expedients, ni tancats i entre persones interessades i no interessades (article 13.d) i reitera el dret d'accés i còpia de les persones interessades en relació amb la documentació dels corresponents procediments (article 53.1.a).

I sobre el sentit de la DA 1a (LTAIPBGE i LITAIPBG) el dictamen 7/2016 referit per l'ICS diu: «En la mesura que l'actuació de les persones interessades pot incidir en el procediment corresponent (no és el cas de les no interessades, que no tenen la capacitat de participar-hi, ni de fer al·legacions o participar en el tràmit d'audiència), i que una sol·licitud de documentació s'ha de considerar una actuació d'aquest tipus, és coherent integrar en la regulació del procediment administratiu l'exercici del dret d'accés i d'aquesta manera evitar que les previsions de l'LTAIPBGE puguin causar interferències en la conducció del procediment principal. De totes maneres també es podria assolir aquest objectiu amb la mera previsió d'un principi general de no interferència de l'exercici del dret d'accés regulat per l'LTAIPBGE en la tramitació dels procediments en tràmit, que haurien de seguir el seu curs amb independència de les actuacions efectuades a l'empara de la legislació de transparència. I en qualsevol cas, al marge d'on pugui dur la disposició addicional 1a apartat 1 LTAIPBGE, aquesta és una qüestió que han de tenir present tant els responsables de fer efectiu l'accés emparat en la legislació de transparència, com els dels procediments administratius en curs que en resultin afectats: la tramitació del procediment administratiu no es pot veure afectada per l'exercici del dret d'accés regulat per l'LTAIPBGE en relació amb la documentació que l'integra».

I segueix: «Cal entendre, per tant, que la principal finalitat de la disposició addicional 1a apartat 1 LTAIPBG és evitar que les sol·licituds d'informació de persones interessades a la documentació que forma part de procediments administratius en tràmit interfereixin la tramitació del procediment que s'estigui aplicant i, a aquests efectes, una de les seves conseqüències pràctiques més significatives és que l'òrgan competent per atorgar-les és el responsable del procediment administratiu en tràmit, més que el competent per resoldre les sol·licituds d'accés emparades en la legislació de transparència. Això no treu que les persones que no tenen la condició d'interessades puguin accedir a informació que forma part de procediments en tràmit, emparades en la legislació de transparència». Consideració que obvia l'ICS quan referencia aquest dictamen respecte a l'aplicació de la normativa reguladora i l'òrgan responsable per resoldre.

La GAIP, doncs, no comparteix que només es pugui tramitar aplicant exclusivament la normativa reguladora del procediment administratiu (vegeu FJ 4 i 5), si bé comparteix que la resolució per la via del dret d'accés no pot, en cap cas, alterar «la posició jurídica de les persones interessades en un procediment obert o aspectes de la tramitació d'aquest, com ara terminis i fins i tot pugui afectar la validesa de la resolució final del procediment en qüestió».

Conclou el dictamen dient que «aquesta dualitat de regulacions pot portar a situacions de concurrència de sol·licituds d'accés a una mateixa informació inclosa en un procediment en tràmit, que eventualment s'hagin de tramitar i resoldre aplicant règims jurídics diferents, en funció de si la persona sol·licitant té o no té la condició de persona interessada. A la vista dels termes de la legislació vigent, aquestes situacions de concurrència són difícilment evitables, i les Administracions afectades hauran de resoldre-les amb els mecanismes de coordinació que estimin pertinents». D'aquí que s'apunti en el dictamen dos criteris o pautes que semblen d'obligat compliment: «En primer lloc, totes les sol·licituds d'accés a la informació continguda en procediments en tràmit que presentin persones interessades s'han de tramitar i resoldre en el marc del corresponent procediment administratiu, aplicant la normativa reguladora d'aquest i per l'òrgan responsable d'ell» i, «en segon lloc, en qualsevol cas l'aplicació del règim d'accés establert per la legislació de procediment administratiu no pot comportar que les persones interessades tinguin un dret d'accés a la documentació dels procediments en tràmit menor del que els garantiria la legislació de transparència, sinó més aviat tot el contrari: major o més reforçat».

L'ICS considera que no existeix una doble via de recurs administratiu contra la denegació de l'accés (sobre la base de la Llei 39/2015 i una altra, successiu o acumulatiu, mitjançant reclamació davant la GAIP ex Llei 19/2014). I, coincidint amb l'ICS, la GAIP també considera que efectivament no existeix una doble via de recurs administratiu, sinó una dualitat de regulacions del dret d'accés i que, pel cas concret, aquest dret no va ser atès en el termini establert per la Llei 19/2014 i, posteriorment, en la resolució del recurs d'alçada tampoc. L'ICS parteix de la idea que no existeix SAIP i, en conseqüència, «si no existeix SAIP, no existeix competència de la GAIP per atendre cap reclamació com reconeix el mateix Decret 111/2017, del Reglament de la GAIP a l'article 2b, quan circumscriu l'exercici de les seves funcions en matèria de resolucions de reclamacions a les formulades contra resolucions expressives o presumptes i a les comunicacions que substitueixen les reclamacions en matèria d'accés a la informació pública».

D'acord amb l'exposat fins ara, en aquest fonament i en els FJ 1 i 2, en resum, s'ha de concloure que la GAIP, contràriament al que considera l'ICS, té competència per resoldre les reclamacions formulades per interessats en procediments oberts d'acord amb la

legislació sobre règim jurídic i procediment administratiu i, si escau i amb caràcter supletori, per la llei de transparència. I que el fet que la sol·licitud d'accés a la informació s'hagi incorporat i, per tant, s'hagi formalitzat en el marc d'un recurs d'alçada, no l'exclou en cap cas de ser atesa d'acord amb aquestes consideracions com veurem més detalladament en el fonament jurídic 6.

Pel que fa al tercer: i pel que fa a l'existència d'una actuació de la GAIP manifestament contrària a l'interès públic. Vulneració del principi d'igualtat en l'accés a la funció pública i greu afectació a la gestió de les convocatòries en curs a càrrec de l'ICS.

L'ICS fonamenta aquesta qüestió en què el principi d'igualtat en l'accés a l'ocupació pública no és compatible amb l'existència de diferents règims d'accés a la informació i documentació continguda en un procediment de selecció en tràmit. En aquest sentit, i per no ser repetitius, ens remetem a les consideracions ja fetes al respecte. Per tant, no és que un candidat utilitzi un règim jurídic diferent, sinó que sol·licita la informació apel·lant la llei de transparència i preferentment aquesta SAIP ha de ser resolta d'acord amb el règim jurídic aplicable al procediment, sense que això alteri o condicioni el sentit de la resolució final del procediment selectiu en qüestió i, en funció del moment en què es trobi, serà procedent o no estimar o desestimar la SAIP amb la deguda motivació (article 34.4 LTAIPBG).

L'argumentari esgrimit per l'ICS respecte a la regulació dels processos de selecció (bases, Llei 39/2015) no és en cap cas contradictori amb què argumenta la GAIP, ja que com s'ha defensat, en cas d'exercir-se el dret d'accés a la informació pública via llei de transparència, no comporta *de facto* accés a la informació sol·licitada i/o reclamada. Per tal d'atorgar o no l'accés caldrà tenir en compte tots els aspectes relatius a la legislació aplicable, a l'interessat, estat del procediment, afectacions o no d'aquest accés, igualtat entre les parts, protecció de drets de tercers, protecció de les dades personals... com s'expressa el ja referit Dictamen 7/2016 d'aquesta Comissió.

Prova de l'interès de la GAIP en la defensa del principi d'igualtat en l'accés a la funció pública és l'aprovació del Criteri 1/2023 referit anteriorment.

Sobre aquest aspecte, ens remetem a les consideracions contingudes en els fonaments jurídics 4 i 5.

Pel que fa al quart: existència de motius addicionals d'inadmissió ens remetem al que s'exposa àmpliament en el fonament jurídic 6.

4. *Sobre la normativa aplicable al dret d'accés a l'expedient per les persones interessades*

El dret tradicional dels interessats d'accés a l'expedient, estretament relacionat amb el dret d'audiència i el dret de defensa en el marc del procediment administratiu, ha estat establert molt abans que el reconeixement del dret general d'accés a la informació pública. Malgrat això, el dret d'accés a l'expedient encara té una regulació manifestament escassa en la legislació espanyola de procediment administratiu, pel que fa a l'exercici del dret i, sobretot, en l'aspecte central dels hipotètics límits a l'accés.

Al costat d'altres disposicions de la mateixa llei (com poden ser els articles 13.d, 27.4 i 82.1), l'article 53.1.a) LPAC estableix que els interessats en el procediment tenen dret a conèixer l'estat de la tramitació, el sentit del silenci, l'òrgan competent i els actes de tràmit dictats. També tenen dret a obtenir còpia dels documents continguts en els procediments.

Segons el parer reiterat de la GAIP, el dret d'accés a l'expedient de les persones interessades s'ha de veure com una manifestació específica de l'accés a la informació pública, caracteritzada sobretot per rebre, en el judici ponderatiu amb els béns jurídics que puguin oposar-se a l'accés, el pes favorable a aquest accés que atorga el dret de defensa dels interessats en un procediment en tramitació; obert o viu, en altres paraules.

No podem tampoc ignorar l'article 63 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre transparència i el dret d'accés a la informació pública (DTAIP), referit a la regulació del "Règim d'accés especial", que literalment disposa que les sol·licituds d'accés a la informació pública la matèria de les quals tingui establert un règim d'accés especial han de ser tramitades i resoltes d'acord amb els termes i el procediment previstos en aquest règim d'accés especial aplicable i que en aquests casos la Llei 19/2014 són d'aplicació supletòria.

La interpretació de la GAIP consisteix a aplicar a aquestes reclamacions la normativa específica vigent en matèria de procediment administratiu tant bàsica estatal com autonòmica.

En l'àmbit estatal, ens hem de referir actualment a les disposicions ja esmentades (sobretot, l'article 53.1.a de la LPAC), així com al Reial Decret 203/2021, de 30 de març, «por el que se aprueba el Reglamento de actuación y funcionamiento del sector público por medios Electrónicos» (d'ara endavant, RD). En particular, convé fer esment de l'article 46 RD, quan detalla què s'entén per document administratiu electrònic; i l'article 52 RD relatiu a l'exercici del dret d'accés a l'expedient electrònic i obtenció de còpies dels documents electrònics que considera, entre altres consideracions, satisfet aquest dret amb la posada a disposició de l'expedient electrònic en el Punt d'Accés General de l'administració concernida, en la seua electrònica o seua electrònica associada.

En l'àmbit autonòmic i local, hem de fer també esment de l'article 26 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, que preveu el dret d'accés als expedients administratius i a obtenir una còpia dels documents que en formen part; i si aquests són format electrònic, els ciutadans tenen dret a obtenir-ne còpies electròniques.

D'altra banda, cal tenir igualment present la Llei 29/2010, del 3 d'agost, de l'ús dels mitjans electrònics al sector públic de Catalunya, aplicable a la totalitat del sector públic autonòmic i local, en els termes previstos l'article 2, en allò que la pròpia llei anomena model català d'administració electrònica i que té com a finalitat millorar la transparència, l'eficàcia i la qualitat del sector públic a Catalunya per mitjà de l'ús dels mitjans electrònics en les relacions entre les entitats del sector públic i les persones. Particularment rellevant és l'article 13 quan estableix expressament el «dret a un espai personalitzat en les relacions del sector públic de Catalunya amb els ciutadans i les empreses».

Igualment rellevant és l'article 18 de la mateixa norma, en el sentit que «Les entitats del sector públic, d'acord amb el que estableix la legislació vigent, han d'impulsar, quan els ciutadans usen els mitjans electrònics en la tramitació dels procediments administratius».

En el nostre cas, es podria haver tramitat la sol·licitud d'accés a l'expedient continguda en el recurs d'alçada d'acord amb la legislació de procediment administratiu, que precisament atorga a les persones interessades en un procediment en curs el dret ple d'accedir a la informació del mateix (així es desprèn de l'article 53.1 LPAC).

5. Sobre l'exercici del dret d'accés a l'expedient per part de les persones interessades, en general

Com acabem de veure en el fonament anterior, la regulació de l'accés a l'expedient no és especialment extensa ni particularment completa, la qual cosa pot suscitar més d'un dubte a l'hora d'aplicar-la, particularment a l'efecte de determinar l'exercici del dret d'accés.

Les resolucions de la GAIP, com a òrgan independent especialitzat en matèria d'accés a la informació pública, poden servir per fixar criteris que orientin l'accés als expedients administratius, particularment pel que fa a la decisió de si és procedent o no donar accés a tots els documents que els integren. Així ho disposa l'article 7.2.d) RGAIP, quan reconeix a aquesta Comissió la funció «d'establir criteris per garantir una aplicació homogènia de la legislació relativa a l'accés a la informació».

En primer lloc, caldrà abordar algunes qüestions generals, relatives a l'objecte del dret d'accés; és a dir, a la informació relativa al detall de la valoració presa pel rànquing a tots els zeladors que han obtingut una puntuació final concreta (88,500).

Sembla obvi que aquest detall ha de formar part de l'expedient administratiu del procés de selecció afectat en els termes previstos en l'article 70.1 LPAC: «s'entén per expedient administratiu, el conjunt ordenat de documents i actuacions que serveixen d'antecedent i fonament a la resolució administrativa, així com les diligències encaminades a executar-la.». L'expedient administratiu resulta ser, doncs, la materialització del procediment com es considera de manera recurrent per part de la doctrina i en la praxi administrativa.

Nogensmenys, el controvertit apartat quart de la mateixa disposició (70.4 LPAC), exclou del mateix expedient la informació auxiliar o de suport, «com ara la continguda en aplicacions, fitxers i bases de dades informàtiques, notes, esborranys, opinions, resums, comunicacions i informes interns o entre òrgans o entitats administratives, així com els judicis de valor emesos per les administracions públiques, llevat que es tracti d'informes, preceptius i facultatius, sol·licitats abans de la resolució administrativa que posi fi al procediment».

Per la seva banda, la regulació de l'article 29.1.a) LTAIPBG estableix que es poden inadmetre les SAIP «si demanen notes, esborranys, resums, opinions o qualsevol document de treball intern sense rellevància o interès públic», essent aquest element final que ressaltem allò que esdevé determinant per a reconèixer el dret d'accés a l'expedient.

A parer d'aquesta Comissió, l'article 70.4 LPAC no pot tenir una altra interpretació que la restrictiva que ha de donar-se a l'article 29.1.a) LTAIPBG, en el sentit que no es pot excloure de l'expedient qualsevol document que pugui ser rellevant per al dret de defensa dels interessats. Amb aquesta interpretació restrictiva es tracta d'evitar que la informació que pugui ser important per a conformar la decisió administrativa quedi fora de l'expedient, de manera que s'impedeixi el seu coneixement a les parts i es limiti indegudament el seu dret de defensa. Així ho ha confirmat el Tribunal Suprem, en la seva Interlocutòria de 13 de juny de 2018 (recurs 690/2017), quan senyala que:

«La previsión contenida en el apartado 4 de dicho precepto, que permite excluir del expediente la "información que tenga carácter auxiliar o de apoyo", debe recibir una interpretación restrictiva, evitando que datos y elementos relevantes que sirvieron para conformar la decisión administrativa queden fuera del expediente remitido al órgano judicial, impidiendo a los afectados conocer datos o actuaciones que limiten su derecho de defensa y, por tanto, puedan generar indefensión. Sin perjuicio de que la exclusión de determinados elementos meramente auxiliares o de apoyo pueda ser posible al considerar que se trata de datos que resultan irrelevantes y no generan ningún tipo de indefensión».

En relació amb el moment en què es pot donar l'accés a l'expedient, i per més que la consulta de l'expedient durant el tràmit d'audiència previst a l'article 82 LPAC és la més habitual, els interessats poden accedir a l'expedient, en virtut de l'article 53.1.a) LPAC, quan encara no s'hagi obert el tràmit d'audiència o, fins i tot, després del tràmit d'audiència, quan

s'incorporin documents rellevants després de la seva realització. En qualsevol cas, el particular no es pot veure forçat a accedir en un determinat moment a l'expedient per part de l'administració, més enllà de la regulació establerta per al tràmit d'audiència, que pot ser realitzat d'ofici.

Efectuades aquestes consideracions de caràcter general, ens referirem a continuació a un altre grup de qüestions rellevants, relatives a la resposta que l'administració pot donar a la petició del dret d'accés a l'expedient per part d'un interessat, sobretot al voltant de la inadmissió de la sol·licitud o a la consideració específica de límits d'accés. Convé recordar, d'entrada i de manera general que, tant una com l'altra, han d'ésser interpretades «de manera estricta, cuando no restrictiva», segons el parer del Tribunal Suprem (per totes, la STS de 16 d'octubre de 2017; recurs 75/2017) i de la doctrina constant d'aquesta Comissió, en consonància amb la formulació àmplia en el reconeixement i en la regulació legal del dret d'accés a la informació.

Pel que fa a la primera qüestió, això és, si l'administració podria oposar a l'interessat les causes d'inadmissió previstes per l'article 29 LTAIPBG, cal donar al respecte una resposta negativa. En primer terme, perquè l'article 53.1.a) LPAC permet l'accés a l'expedient a instància de l'interessat, sense remetre a cap causa d'inadmissió. I, a més, perquè quan l'article 82.1 LPAC es refereix a les «limitacions» previstes per la llei bàsica de transparència (i per extensió a l'LTAIPBG), només es pot referir als límits en sentit estricte, no a les causes d'inadmissió. Aquestes causes pressuposen la presentació d'una sol·licitud per part de l'interessat, mentre que l'article 82.1 LPAC es refereix a la consulta de l'expedient que té lloc a instància de la pròpia Administració, durant el tràmit formal d'audiència obert per aquesta.

Pel que fa a la segona qüestió, l'accés a informació continguda en un expedient, s'ha d'entendre sens perjudici dels límits que puguin concórrer en cada cas, i que poden adquirir una especial rellevància quan el procediment encara no ha finalitzat. Com resulta d'evidència, l'accés a procediments en curs no implica reconèixer en tot cas la condició d'interessat als qui ho sol·liciten, ni permetre'ls tots els drets inherents a aquesta condició.

En la interpretació dels límits al dret d'accés a l'expedient, hem de considerar que són els previstos per la legislació de transparència, per remissió expressa de l'article 82.1 LPAC quan regula en particular el tràmit d'audiència. Així, aquesta Comissió interpreta que s'han d'emprar els criteris d'aplicació restrictiva d'aquests límits continguts a l'LTAIPBG (en el sentit dels apartats 2 i 3 de l'article 20) i a la resta de la normativa de transparència, en el moment que l'administració efectui una resposta raonada, amb obligació expressa d'una motivació suficient.

En aquest sentit, caldrà efectuar, en primer lloc, un test de perjudici, de manera que els interessats tindran dret a accedir a tots i cadascun dels documents que integren l'expedient

quan l'accés no ocasioni cap perjudici als interessos protegits pels límits de les normes de transparència, encara que els documents no siguin imprescindibles per a la seva defensa.

En segon lloc, caldrà dur a terme un test de ponderació, concedint un pes molt important al dret de defensa de l'interessat, que entronca amb el dret fonamental a la tutela judicial efectiva de l'article 24.1 de la Constitució espanyola i que justificarà normalment un accés major del què correspondria a les persones que no tenen la condició d'interessades. En qualsevol cas, s'haurà de concedir un accés parcial a les parts de l'expedient que no es vegin afectades pel límit en qüestió, en el cas que aquest s'imposi al dret d'accés a la informació.

A parer d'aquesta Comissió, quan l'interessat vulgui consultar alguna informació de l'expedient que pugui resultar problemàtica des del punt de vista dels límits recollits a la llei, l'administració podria tramitar un procediment senzill, amb una sèrie de garanties mínimes per a l'interessat i els tercers que puguin veure's afectats. La resolució hauria de ser motivada en els mateixos supòsits i amb la mateixa amplitud que en el cas del dret d'accés a informació pública. En la gran majoria de casos en què no es susciten dubtes jurídics sobre l'accés per part de l'interessat a la totalitat de l'expedient, l'òrgan que tramita el procediment hauria d'atendre'l sense cap mena de demora.

6. Sobre la invocació de la inadmissió de la Reclamació

En el fonament jurídic quart de la resolució emesa pel director gerent de l'ICS, de data 17 d'abril, s'invoca l'existència de motius addicionals d'inadmissió de la reclamació per diferents raons que es procedeix a analitzar.

Inadmissió per manca de sol·licitud d'accés a la informació pública

Instant l'article 7.2.b del RGAIP (i no l'article 2.b) l'ICS recorda a la GAIP que les seves funcions en matèria de resolucions de reclamacions se circumscriu a les formulades contra resolucions expressives o presumptes i a les comunicacions substitutives. I entén que «no hi ha cap sol·licitud d'informació pública contra la qual s'interposi la corresponent reclamació davant de la GAIP» perquè «la persona reclamant interposa el recurs d'alçada i posterior reclamació a la GAIP contra la diligència del Tribunal Qualificador de la convocatòria amb codi d'identificació 100 (.../...)». Posteriorment, en la comunicació de l'ICS emesa el 13 de desembre, afegeix que «inexistència de SAIP – tant en sentit material com formal, en quant cap sol·licitud es va adreçar a l'ICS utilitzant el formulari telemàtic específic de SAIP habilitat i, per tant incomplint la legislació estatal bàsica, en concret l'article 66.6 de la Llei 39/2015 LPACAP».

Respecte a la inadmissibilitat d'acord la LPAC és convenient reiterar-nos en els arguments referits en el fonament jurídic anterior.

Pel que fa a la invocació de l'article 66.6 LPAC que indica que «quan l'Administració, en un procediment concret, estableixi expressament models específics de presentació de sol·licituds, aquests són d'ús obligatori per part dels interessats» és convenient recordar a l'ICS que en la resolució d'estimació parcial del recurs d'alçada, aquest mateix organisme i respecte a la petició d'accés a informació diu: «no poden ser ateses en seu de recurs, sense perjudici que la persona interessada pugui sol·licitar l'accés a l'expedient mitjançant instància dirigida a la Unitat de Selecció i Provisió de l'Institut Català de la Salut, en tant que s qui custodia la documentació del procés selectiu d'acord amb el punt 1.9 de la resolució SLT/2411/2015, de 21 d'octubre, per la qual es disposa la publicació de les bases generals que regulen els processos selectius per a l'accés a la condició de personal estatutari de l'Institut Català de la Salut». Per tant, l'argument en aquesta resolució no és pas que no s'hagi utilitzat un formulari específic, sinó que remet a la persona reclamant a iniciar un nou procediment de sol·licitud dilatant innecessàriament el dret d'accés a la informació pública.

Cal afegir, en darrer terme i en relació amb aquesta qüestió, que l'article 53.4 del Decret 8/2021, en consonància amb el Dictamen 7/2016, clarament indica que «en els casos en els quals la sol·licitud d'accés s'insereixi en un escrit que alhora contingui també altres peticions diferents a la d'accés a informació pública, en els termes de l'apartat 1 d'aquest article, la petició d'accés a informació pública s'ha de tramitar d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, i amb aquest decret, de forma separada de la resta de pretensions». Per tant, aquesta Comissió considera que no és pertinent la inadmissió per manca de SAIP.

Inadmissió en tant que es formula contra la desestimació parcial d'un recurs d'alçada previ

En aquesta ocasió, l'ICS argumenta que la reclamació es presenta contra la resolució parcial del recurs d'alçada i, per tant, contravé l'article 114.1 LPAC en tant que es va resoldre el 12 de març posant fi a la via administrativa i, en conseqüència, només podria ser objecte de recurs extraordinari de revisió d'acord amb l'article 122.3 LPAC. Aquestes limitacions, recorda l'ICS, exclouen la possibilitat de presentar reclamació a la GAIP contra la resolució d'un recurs d'alçada i refereix la Resolució 784/2021, de 19 d'agost d'aquesta mateixa Comissió.

Com és sabut, per a resoldre sobre l'abast el dret d'accés a la informació pública, s'ha d'anar cas per cas. En primer lloc, i respecte a la Resolució 784/2021, la GAIP va constatar que si bé la Reclamació tenia per objecte informació pública, es va presentar contra la desestimació d'un recurs d'alçada contra una desestimació a una SAIP. Considerant que «l'article 39 LTAIPBG no atribueix a la GAIP competències per entendre de reclamacions que tenen per objecte resolucions de recursos d'alçada», va considerar que havia de

remetre's a la «legislació general de procediment administratiu, que regula amb caràcter general els recursos administratius i els procediments de revisió que poden substituir-los». Per tant, i referint l'article 114.1 LPAC que estableix que «posen fi a la via administrativa: a) Les resolucions dels recursos d'alçada» i el 122.3 de la mateixa Llei que estipula que «contra la resolució d'un recurs d'alçada no es pot interposar cap altre recurs administratiu, llevat del recurs extraordinari de revisió, en els casos que estableix l'article 125.1», la GAIP va considerar que «Aquestes limitacions exclouen la possibilitat de presentar una reclamació a la GAIP contra la resolució d'un recurs d'alçada, ja que la via de reclamació a aquesta Comissió és un procediment administratiu (incompatible, per tant, amb un objecte que ha posat fi a la via administrativa), substitutiu dels recursos administratius (article 112.2 LPAC) i afectat, per tant, per la limitació citada de l'article 122.3 LPAC. A la vista d'aquesta normativa, la Reclamació no pot ser admesa a tràmit».

En aquest supòsit, la reclamació no es presenta contra la desestimació d'un recurs d'alçada sinó contra el silenci administratiu per no resoldre la sol·licitud d'informació pública inserida en un recurs d'alçada contra la diligència del Tribunal Qualificador. Novament, convé recordar a l'ICS el tenor de l'article 53.4 del Decret 8/2021 que estableix que les SAIP es poden formular inserides en un escrit que alhora contingui també altres peticions diferents, com és el cas, i que s'ha de tramitar de forma separada a les altres pretensions. La reclamació de data 8 de març de 2024 es presenta passat el termini d'un mes per resoldre la SAIP d'acord amb l'article 33 LTAIPBG (recordem que el recurs d'alçada en el qual s'insereix la SAIP és del 20 de gener de 2024 -anterior 2-) i, per tant, es presenta d'acord amb les previsions de l'article 39.1 i 42.1 LTAIPBG. Contràriament al cas referit, en aquest supòsit la reclamació no es presenta contra una resolució d'un recurs d'alçada, sinó contra una SAIP inserida, efectivament, en un recurs d'alçada que en data de la presentació no s'havia resolt.

Inadmissió per extemporaneïtat

L'ICS, en aquest supòsit d'inadmissió apel·la l'extemporaneïtat en interpretar que, al no haver-hi SAIP prèvia, i no haver resolt en data de reclamació el recurs d'alçada (resolt el 12/03/2024), la reclamació només s'ha pogut formular contra l'única actuació administrativa susceptible de poder-se considerar objecte de reclamació a la GAIP. Aquest acte administratiu és la diligència del Tribunal Qualificador publicada el 15 de gener de 2024. Referint l'article 42 LTAIPBG considera que no es donen cap dels supòsits habilitats per LTAIPBG per interposar una reclamació (resolució expressa, silenci administratiu, desestimació d'un recurs de reposició) «en tant que aquesta reclamació s'interposa contra un acte administratiu de tràmit qualificat, contra el qual la persona reclamant ja havia

interposat un recurs d'alçada el 20 de gener de 2024 i que ja ha estat resolt per l'òrgan administratiu competent el 12 de març de 2024».

Per tercera vegada referim l'article 53.4 del Decret 8/2021. És a dir, hi ha hagut una SAIP prèvia que no va ser atesa, motiu pel qual es va presentar dins del termini i de la forma escaient la reclamació.

Sobre la vulneració dels drets de les terceres persones afectades

En darrer terme, i en el marc dels supòsits addicionals d'inadmissió invocats per l'ICS, s'insereix el fet que «no els consta que la GAIP hagi informat a les terceres persones afectades sobre el procediment de mediació engegat, circumstància que si es confirmés, suposaria una clara vulneració dels seus drets i interessos legítims, en quant del resultat d'aquesta mediació es podrien derivar efectes desfavorables, motiu pel qual aquesta mediació, convocada en aquests termes, esdevé nul·la de ple dret, per contravenir les previsions de la norma que regula aquest tràmit, vulnerant els drets dels tercers afectats en aquest procediment». Es refereix als articles l'article 42.4 LTAIPBG i 39.3 del Decret 111/2017, relatiu al procediment de mediació.

El procediment de mediació de la GAIP promou el diàleg i facilita la negociació entre l'Administració, la persona reclamant i les altres persones afectades per la reclamació, en cas que hi hagin. En caràcter general, és doctrina consolidada per la GAIP (per totes, vegeu la Resolució 628/2019, de 16 d'octubre) i per l'APDCAT el dret de les persones que participen en un procés selectiu a la informació continguda a l'expedient corresponent, incloses les dades personals i els mèrits, proves i avaluacions dels i de les altres aspirants que hagin obtingut una qualificació més alta que elles, ja que la possibilitat de contrastar els mèrits i els exercicis corresponents pot resultar necessària per valorar la raonabilitat i la justificació de la qualificació obtinguda, i aquesta valoració no es pot fer si no es poden posar en relació els mèrits i els exercicis en qüestió amb les persones seleccionades o més ben valorades.

És per aquest motiu que la GAIP no va considerar necessari convocar a les persones afectades entenent que no es vulneren els seus drets. Per aquesta raó, davant la persistent insistència i resistència de l'ICS a facilitar el procés de mediació, el vocal mediador va considerar convenient a certificar la impossibilitat material de realitzar-la i prosseguir la seva tramitació mitjançant procediment ordinari.

7. Sobre l'estimació parcial al dret d'accés a la informació pública i límits

La informació sol·licitada i reclamada, - detall de la valoració de les persones aspirants que han obtingut una puntuació final de 88,500 -, és informació pública d'acord amb el que

estableix l'article 2.b LTAIPBG, ja que és «informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei». Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou «qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions».

L'LTAIPBG reconeix el dret subjectiu d'accés a la informació pública a qualsevol persona, en els termes i condicions regulats per la pròpia Llei (art. 2.c). I d'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG).

Com a criteri general d'accés, Taula d'accés i avaluació documental (TAAD núm. 16, publicada al DOGC 8296) de selecció dels empleats públics estableix un accés restringit sense perjudici d'accés parcial perquè majoritàriament poden contenir dades personals que no són ni merament identificatives de l'organització, funcionament o activitat pública de l'Administració ni dades personals especialment protegides. Ocasionalment, poden contenir dades personals merament identificatives i dades personals especialment protegides de l'article 9.1 del Reglament (UE) 2016/679, del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016 relatiu a la protecció de les persones físiques en el que respecta al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades).

La informació relativa a la valoració dels mèrits del procés selectiu, conté dades de caràcter personal. Cal tenir en compte que el dret d'accés de la persona reclamant, que ostenta la condició de persona interessada en el procediment, està directament vinculat amb el dret de defensa, si bé això no significa que sigui un dret absolut sinó que entra en conflicte amb altres drets, com el dret fonamental a la protecció de dades personals i, per tant, caldrà fer una ponderació dels diferents drets en joc, per tal de decidir quin ha de prevaldre i en quina mesura.

Ja hem dit en el FJ 5 que la mateixa LPAC estableix que cal aplicar les limitacions previstes en la legislació de transparència quan regula l'obtenció de còpies o l'accés a l'expedient de les persones interessades en el tràmit d'audiència previst a l'article 82.1, o quan regula el dret de les persones interessades a sol·licitar l'expedició de còpies autèntiques dels documents públics administratius emesos per les administracions públiques que preveu l'article 27.4. Aquestes previsions s'han d'entendre també d'aplicació respecte del dret

d'accés previst a l'article 53.1.a) LPAC i, en conseqüència, serà d'aplicació el que estableixen els articles 23 i 24 de l'LTAIPBG.

Dit això, en el cas concret no es demana l'obtenció de còpies o accés a l'expedient de les persones que han obtingut una determina valoració, sinó el «detall de la valoració presa» a aquestes persones.

En primer lloc, la informació a la qual es pretén accedir no sembla que hagi d'estar afectada per l'article 23 LTAIPBG. En segon lloc, l'article 24.2 LTAIPBG estableix que es pot donar accés a la informació que conté dades personals no incloses en l'article 23 amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades. Per a dur a terme aquesta ponderació s'ha de tenir en compte, entre altres, la finalitat de l'accés.

Com ja hem dit, és criteri sostingut tant per l'APDCAT com per la GAIP que l'accés a informació vinculada a processos selectius per part de les persones participants, per la seva condició d'interessades pel fet de participar o haver participat en el procés de selecció, els atorga un dret d'accés reforçat o privilegiat, a diferència d'altres possibles sol·licitants d'informació que no han participat, que pot justificar l'accés a certes dades personals de la resta de persones participants.

En aquests casos revesteix especial importància que la informació a què es vol accedir s'emmarca en procediments de concurrència competitiva, que necessàriament s'han de regir pels principis de mèrit, capacitat, igualtat, publicitat i transparència (article 78 EBEP) i que, en la ponderació entre aquests principis de publicitat i transparència i el dret a la protecció de les dades personals de les persones afectades, cal considerar que ha de prevaldre el principi de publicitat i transparència.

En aquest sentit, i per totes, es pot citar la Sentència 623/2018 del Tribunal Superior de Justícia de Madrid, que recull els criteris següents:

«(...) se afirma que, en los procesos de concurrencia competitiva, el principio de publicidad y transparencia se torna en esencial, como garantizador del principio de igualdad. Así, la Audiencia Nacional ha ponderado el principio de publicidad con la protección de datos de carácter personal, llegando a la conclusión que durante la tramitación del proceso selectivo ha de prevalecer el primero, pues una de las excepciones a la exigencia de consentimiento para el tratamiento de datos es el de la colisión con intereses generales o con otros derechos de superior valor que hagan decaer la protección de datos por la preferencia que deba concederse a ese otro interés. Al tratarse de un procedimiento de concurrencia competitiva, consideró la Audiencia Nacional que conforme al artículo 103 de la CE, las garantías que exige el tratamiento de datos personales no pueden servir para empañar o

anular estas exigencias generales que obligan a que los procesos se conduzcan cumpliendo unas mínimas exigencias de transparencia y publicidad. La superioridad de estos otros valores aconseja que en este caso se entienda que no era exigible el consentimiento de aquellas personas que participen en un procedimiento de concurrencia competitiva para el tratamiento de las calificaciones obtenidas en dicho procedimiento y ello como garantía y exigencia de los demás participantes para asegurar la limpieza e imparcialidad del procedimiento en el que concurren.

Por ello concluye el Defensor que la Administración debe proporcionar al solicitante el acceso a aquella información relevante del proceso selectivo que le permita comprobar la limpieza e imparcialidad del procedimiento en el que concurrió, incluidos los datos de carácter personal de terceros también participantes en los mismos procesos selectivos con los que el solicitante compitió por las mismas plazas».

Així, aquesta Comissió entén que en la valoració dels mèrits acreditats hi ha un marge de discrecionalitat tècnica que correspon a l'òrgan qualificador i que el control d'aquest marge de discrecionalitat, per evitar que s'incorri en arbitrietat, només es pot dur a terme si el subjecte afectat per la decisió administrativa té la possibilitat de conèixer els elements fàctics dels quals parteix la valoració efectuada al respecte per l'òrgan de selecció. En aquest sentit, es considera que, en exercici del dret de defensa i als efectes de poder comprovar eventuais actuacions arbitràries de l'òrgan qualificador contràries als principis d'igualtat, mèrit, capacitat i transparència que han de regir en qualsevol procediment d'aquest tipus, resultaria justificat que la dita persona pogués disposar d'informació sobre els diferents aspectes que s'hagin pogut valorar en el procés selectiu, com els mèrits i la puntuació obtinguda. En el cas que ens ocupa, comportaria l'accés als mèrits al·legats i la puntuació obtinguda així com la motivació en la qual es basa el tribunal qualificador per atorgar la puntuació.

Ara bé, i per aplicació del principi de minimització de dades (article 5.1.c) RGPD, en aquests casos l'accés només resultaria justificat respecte a la informació de les persones participants finalment seleccionades i/o que hagin obtingut una millor puntuació a la de la persona sol·licitant (hagi estat o no seleccionada), però no així a la informació de les persones participants que hagin obtingut una puntuació pitjor a la seva, ni tampoc a dades personals innecessàries per al seu dret de defensa, com serien el domicili, número de telèfon, correu electrònic, etc.

A la persona reclamant se li va assignar la posició 137 en l'ordre de classificació i una puntuació final de 88,500, motiu pel qual va demanar la informació del detall de les valoracions de les persones a partir d'aquesta mateixa puntuació. Tenint en compte que va realitzar la petició d'informació en un recurs d'alçada i que aquest recurs va propiciar la

revisió del seu expedient i el reconeixement de la posició 78, aquesta Comissió considera pertinent estimar parcialment el dret d'accés a la informació relativa al detall de valoració de les persones que hagin obtingut una posició superior a la finalment reconeguda seguint el criteri establert per l'APDCAT (vegeu informes IAI 17/2024, IAI 35/2023 i Dictamen CNS 9/2022 entre d'altres) i reconegut en nombroses resolucions per aquesta mateixa Comissió com s'ha anat indicant.

8. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD)*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

En l'àmbit de la Generalitat, les seves entitats autònomes, empreses públiques i consorcis amb participació majoritària de la Generalitat, el SGD es regula pel Decret 76/1996, de 5 de març, pel qual es regula el sistema general de gestió de la documentació administrativa i l'organització dels arxius de la Generalitat de Catalunya.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les administracions públiques han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedients d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la

integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Igualment, l'article 67 del Decret 76/2020, de 4 d'agost, d'Administració digital estableix que el SGD garanteix el compliment de la política de gestió documental i arxiu i que els sistemes d'informació i aplicacions de gestió han d'emprar preferentment les eines de gestió documental corporatives. En cas d'emprar solucions no corporatives, aquestes han de garantir el compliment de les polítiques de gestió documental al llarg de la fase de tramitació i han de ser aprovades d'acord amb l'apartat 2 de l'article 33 d'aquest Decret. L'article 68, relatiu a l'arxiu digital únic, detalla les característiques i condicions per garantir la implementació de les polítiques de gestió documental i el seu compliment.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2), la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d) i l'obligació d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperabilitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat (art. 19.3).

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, «els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen» i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, atesos aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu, que ha d'estar perfectament classificat de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés.

9. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que «l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió». Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

10. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 9 de gener de 2025, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 243/2024 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 7.

2. Requerir a l'Institut Català de la Salut que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir a l'Institut Català de la Salut informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 243/2024 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa, comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.